

Tytuł: Trójca Święta

Autor, warsztat: nieznany, małopolski

Czas powstania: II połowa XIX wieku

Technika, materiał: olej na płótnie

Wymiary (W x S): 61,5 cm x 49,0 cm

Obraz prezentuje ludową wersję wizerunku Trójcy Świętej, powielając popularny wzorzec ikonograficzny zwany „Wspólny Tron”. Chrystus i Bóg-Ojciec zasiadają na zawieszanej w przestrzeni niewidocznej ławie, podpierając nogi na obłokach, co oznacza, że wspólnie sprawują władzę. Powyżej ich głów unosi się gołębicą symbolizująca Ducha Świętego. Niebieska kula symbolizuje naszą ziemię. Postacie Chrystusa i Boga-Ojca pochylają się ku sobie sugerując dyskusję na temat świata i zbawienia. Dodatkowym elementem świadczącym o ludowej inwencji twórcy jest dodanie motywu „Najświętszego Serca Jezusa”. Chrystus w lewej ręce trzyma serce gorejące boskim blaskiem. Jest to przykład twórczego poszerzenia przez nieznanego twórcę, znanego kanonu o nowe ewangeliczne elementy przemawiające i zrozumiałe dla wiernych.

W XII w. pojawił się temat ikonograficzny ukazujący wszystkie trzy Osoby Boskie, znany pod nazwą „Tron Łaski”. Jest to tak zwane przedstawienie Nowotestamentowe, które stało się bardzo popularne w świecie zachodnio-chrześcijańskim. Przykładem obrazującym ten typ przedstawienia Trójcy Świętej jest malowane wewnątrz figury Matki Bożej Sejneńskiej. Prezentowane wyżej przedstawienie należy do grupy nazywanej „Wspólny Tron”, gdzie ułożenie postaci tworzących Trójcę Świętą jest poziome i przypomina wspólne zasiadanie na ławie – tronie, będącym często zastępowanym przez obłoki.